

e forhold. Det forældre taler (er lav intelligens). LAD'en (så LAD'en kan læses – men indled af, er næsten af sig selv på et noget meget

grammatik. I der er muligt noget tilsyneladende altså at der er i måde de gør. Alleen den række af modersmål i, L. 14. Learnerens an en learner i en bestemt er bestemmer ingen at man substantivernes ber, nytter det er elset.

erer sig for de it, og hvordan hans output, input og reaktioner i forhold der er t er afgørende,

Intersprogsteorien kobler de indre og ydre forhold og giver modersmålet en afbalanceret plads, og siden 70'erne har teorien fået en stærkt kommunikativ vægtning. Derfor rummer teorien i dag både en social, en kognitiv og en funktionel lingvistisk tilgang til sprogtilegnelse.

Intersprogsteori

Begrebet intersprog ('interlanguage') blev første gang formuleret af Larry Selinker i 1972. Det betyder 'foreløbigt sprog' (og bliver på dansk også kaldt 'mellemsprog') og dækker det sprog learneren taler når han er ved at lære et nyt sprog – fra de første simple konstruktioner til det næsten ikke afviger fra det sprog han er ved at lære: målsproget. Det afgørende ved begrebet er at det ikke skal opfattes som en ufuldstændig udgave af hverken modersmålet eller målsproget, men som en selvstændig sproglig varietet på linje med f.eks. dialekter eller sociolekter.¹⁵ Vi tilegner os det af samme grund som vi tilegner os modersmålet, nemlig for at kunne kommunikere med hinanden. Derfor er det brugen og ikke formen der er det vigtigste.

Ligesom alle andre naturlige sprog har det sine egne regler og variationer, og derfor kan man principielt ikke tale om fejl i intersprogsteorien. I stedet kalder man det *målsprogsafvigelser*. Reglerne afviger fra målsproget, og hvis man tager det alvorligt at intersproget er en selvstændig sproglig varietet, kan man ikke kalde det fejl. Man vil jo heller ikke sige om dansk at det er en fejl at vi ikke bøjer verberne i personer og tal ligesom tysk og fransk. Den eneste forskel på intersprog og de andre sprog er at intersprog kun tales i lige præcis den udgave af én person, og at det hele tiden er i udvikling indtil det ideelt set er sammenfaldende med målsproget.

Der er altså tre kendetegn ved intersproget. Det er *systematisk*, dvs. at det ligesom med alle andre sprog er styret af regler. Det er *foranderligt*: Nye regler kommer til, andre udvikles og forfines, nogle forkastes. Og så er det *variabelt*. Regeludskiftningen sker ikke én gang for alle, men kan afhænge af situationen og af den sproglige sammenhæng.

15. Forskellen mellem intersprog og de øvrige varieteter er at dialekter og sociolekter betegner en sproglig varietet inden for en gruppe mennesker i et geografisk område eller i en bestemt social gruppe, mens intersproget er en individuel sproglig varietet. Intersprog kan derfor betegnes som en ideolekt.